

Informacja w sprawie ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych

1. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych (Dz. U. poz. 1473) określa najniższy poziom miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego czyli podstawowego wynagrodzenia brutto, wynikającego z umowy o pracę, bez dodatkowych składników (dodatków) do wynagrodzenia oraz innych świadczeń związanych z pracą. Celem ustawy jest określenie najniższych wynagrodzeń zasadniczych, a więc minimalnego poziomu, poniżej którego pracodawca nie może ustalić wynagrodzenia zasadniczego. Ustawa zakłada stopniowy wzrost wynagrodzeń pracowników wykonujących zawód medyczny.

2. Kogo obejmuje wzrost wynagrodzenia zasadniczego

Podwyżki obejmą osoby wykonujące zawody medyczne, zatrudnione na podstawie umowy o pracę w zarówno publicznych, jak i prywatnych podmiotach leczniczych jeśli ich wynagrodzenia zasadnicze są niższe niż te wskazane w przepisach ustawy (tj. wynagrodzenie zasadnicze jest niższe od najniższego wynagrodzenia zasadniczego, ustalonego jako iloczyn współczynnika pracy i kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w roku poprzedzającym ustalenie).

Najniższe wynagrodzenie zasadnicze będzie przysługiwało pracownikowi wykonującemu zawód medyczny, zatrudnionemu w pełnym wymiarze czasu pracy. Pracownikowi zatrudnionemu w niepełnym wymiarze czasu pracy, najniższe wynagrodzenie zasadnicze będzie przysługiwało w wysokości proporcjonalnej do wymiaru czasu pracy.

3. Sposób obliczania ustawowego najniższego wynagrodzenia zasadniczego

W załączniku do ustawy wyodrębniono tzw. współczynniki pracy dla 10 grup zawodowych, które określone zostały w oparciu o kryterium poziomu wykształcenia wymaganego od pracownika oraz posiadanej specjalizacji.

Lp.	Grupy zawodowe według kwalifikacji wymaganych na zajmowanym stanowisku	Współczynnik pracy
1	2	3
1.	Lekarz albo lekarz dentysta, który uzyskał specjalizację drugiego stopnia lub tytuł specjalisty w określonej dziedzinie medycyny	1,27
2.	Lekarz albo lekarz dentysta, który uzyskał specjalizację pierwszego stopnia w określonej dziedzinie medycyny	1,17
3.	Lekarz albo lekarz dentysta, bez specjalizacji	1,05
4.	Lekarz stażysta albo lekarz dentysta stażysta	0,73

5.	Farmaceuta, fizjoterapeuta, diagnosta laboratoryjny albo inny pracownik wykonujący zawód medyczny inny niż określony w lp. 1-4, wymagający wyższego wykształcenia i specjalizacji	1,05
6.	Farmaceuta, fizjoterapeuta, diagnosta laboratoryjny <u>albo inny pracownik wykonujący zawód medyczny inny niż określony w lp. 1-5, wymagający wyższego wykształcenia, bez specjalizacji</u>	0,73
7.	<u>Pielęgniarka lub położna z tytułem magistra na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, ze specjalizacją</u>	1,05
8.	<u>Pielęgniarka albo położna, ze specjalizacją</u>	0,73
9.	<u>Pielęgniarka albo położna, bez specjalizacji</u>	0,64
10.	Fizjoterapeuta albo inny pracownik wykonujący zawód medyczny inny niż określony w lp. 1-9, wymagający średniego wykształcenia	0,64

Wysokość docelowego najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników medycznych jest uzależniona od przynależności do wskazanej grupy. Jednakże zakwalifikowanie pielęgniarek i położnych do właściwej grupy zawodowej, jest jedną z najbardziej wątpliwych i spornych kwestii na gruncie niniejszej ustawy.

Uwzględniając powyższe przepisy przynależność do grupy 7, zależy od legitymowania się przez konkretną pielęgniarkę lub położną tytułem magistra na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo oraz posiadaniem przez nie specjalizacji. Jeżeli pielęgniarka lub położna ma wyższe wykształcenie w innym kierunku, w zależności od tego, czy posiada specjalizację czy nie, zostanie zaliczona do grupy 8 albo 9.

Zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym przez Ministra Zdrowia (MZ) osoby wykonujące zawód pielęgniarki i położnej zostały podzielone w załączniku do ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. według kwalifikacji wymaganych na zajmowanym stanowisku na trzy grupy zawodowe (poz. 7-9). Do grup zawodowych wskazanych w poz. 7 i 8 ww. załącznika, co do zasady powinny być zaliczane wszystkie osoby, które są zatrudnione na stanowisku pielęgniarki albo położnej, na którym wymagane jest posiadanie specjalizacji, a w przypadku grupy zawodowej z poz.7 - dodatkowo oprócz specjalizacji wymagany jest tytuł magistra na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo.

Pielęgniarka posiadająca wyższe wykształcenie i nieposiadająca specjalizacji powinna zostać - zgodnie z oceną MZ - zakwalifikowana do grupy zawodowej wskazanej w poz. 9 załącznika do ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. („Pielęgniarka albo położna bez specjalizacji”). Najniższe wynagrodzenie zasadnicze osoby zatrudnionej na stanowisku pielęgniarki, na którym wymagane są studia wyższe, a nie jest wymagana specjalizacja, powinno być zatem obliczane z uwzględnieniem współczynnika 0,64 (poz. 9).

Stanowisko MZ prowadzi do istotnego pogorszenia sytuacji pielęgniarek i położnych, które posiadając wyższe wykształcenie (bez specjalizacji) będą miały zagwarantowane istotnie niższe zasadnicze wynagrodzenie niż reprezentanci innych zawodów medycznych, takich jak farmaceuci, fizjoterapeuci i diagnosty laboratoryjni.

Albowiem poza grupami wprost opisującymi pielęgniarki i położne tj. poz. 7,8 i 9, należy zwrócić uwagę na pozycję 6. Pozycja ta dotyczy farmaceutów, fizjoterapeutów, diagnostów laboratoryjnych albo innych pracowników wykonujących zawód medyczny inny niż określony w lp. 1-5, wymagający wyższego wykształcenia, bez specjalizacji. Do tej grupy mogłyby być zakwalifikowane pielęgniarki i położne posiadające wyższe wykształcenie a nieposiadające specjalizacji (tj. studia I stopnia zakończone nadaniem tytułu licencjata oraz studia II stopnia zakończone nadaniem tytułu magistra), gdyż:

- reprezentują przecież zawód medyczny inny niż określony w lp.1-5,
- posiadają wyższe wykształcenie bez specjalizacji.

Tym samym dla pielęgniarek posiadających wyższe wykształcenie, a nie posiadających specjalizacji mógłby być zastosowany również współczynnik pracy 0,73. Powyższe wyklucza jednak MZ, podkreślając, iż pozycje "dedykowane" pielęgniarkom zamykają się w pozycjach 7-9.

4. Jak ustala się podwyżki dla pielęgniarek i położnych

Najniższe wynagrodzenie zasadnicze jest ustalane jako iloczyn współczynnika pracy dla danej grupy zawodowej i wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w roku poprzedzającym rok ustalenia, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Do końca 2019 r., w miejsce przeciętnego wynagrodzenia, przyjmowana będzie kwota 3.900,00 zł brutto tj. dla każdej grupy konkretny wskaźnik wymnożony przez kwotę 3.900,00 zł daje kwotę najniższego wynagrodzenia zasadniczego.

W związku z powyższym najniższe wynagrodzenie zasadnicze od 31 grudnia 2021 roku zgodnie z ustawą przedstawiać się powinno w następujący sposób:

Lp.	Grupy zawodowe według kwalifikacji wymaganych na zajmowanym stanowisku	Współczynnik pracy	Kwota brutto do wyliczeń	Najniższe wynagrodzenie zasadnicze (poziom do osiągnięcia na 31 grudnia 2021 r.)
7.	Pielęgniarka lub położna z tytułem magistra na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, ze specjalizacją	1,05	3 900 zł	4 095 zł
8.	Pielęgniarka albo położna, ze specjalizacją	0,73		2 847 zł
9.	Pielęgniarka albo położna, bez specjalizacji	0,64		2 496 zł

Przykładowo dla poz. 6, wynagrodzenia te będą kształtowały się następująco:

Farmaceuta, fizjoterapeuta, diagnosta laboratoryjny albo inny pracownik wykonujący zawód medyczny inny niż określony w lp. 1-5, wymagający wyższego wykształcenia, bez	0,73 - wskaźnik	3 900 zł - podstawa do wyliczenia	2 847 zł - kwota najniższego wynagrodzenia docelowa
--	-----------------	-----------------------------------	---

specjalizacji			
---------------	--	--	--

Należy pamiętać, że zgodnie z ustawą ustalony w drodze porozumienia albo zarządzenia sposób podwyższania wynagrodzenia zasadniczego osoby zajmującej stanowisko pielęgniarki lub położnej uwzględnia obligatoryjny wzrost miesięcznego wynagrodzenia danej pielęgniarki albo położnej dokonany obecnie na podstawie rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 14 października 2015 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej (Dz. U. poz. 1628). Z powyższego wynika, że wypłacane na podstawie niniejszego rozporządzenia wynagrodzenie nie stanowi odrębnego składnika wynagrodzenia.

Pełne wynagrodzenie pielęgniarki lub położnej zatrudnionego w podmiocie leczniczym, które obejmuje także ewentualne dodatki do wynagrodzenia (np. z tytułu pełnienia dyżurów medycznych czy pracy w godzinach nadliczbowych), nie jest ograniczone do kwoty najniższego wynagrodzenia ustalonego zgodnie z ustawą i może być od niego wyższe.

5. Jak ustala się podwyżki dla pielęgniarek i położnych

W ustawie przewidziano okres przejściowy (tj. do 31 grudnia 2021 r.), w którym podmioty lecznicze, sposób podwyższania wynagrodzenia zasadniczego ustalać mają, w drodze porozumienia, strony uprawnione w danym podmiocie leczniczym do zawarcia zakładowego układu zbiorowego pracy. Podmiot leczniczy, u którego nie działa zakładowa organizacja związkowa, zawierał będzie porozumienie z pracownikiem wybranym przez pracowników podmiotu leczniczego do reprezentowania ich interesów.

Ustalony w drodze porozumienia lub zarządzenia sposób stopniowego wzrostu wynagrodzeń musi uwzględniać:

na dzień 1 lipca 2017 r. wynagrodzenie zasadnicze podwyższa się o co najmniej 10%	kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy najniższym wynagrodzeniem zasadniczym a wynagrodzeniem zasadniczym konkretnego pracownika
na dzień 1 lipca 2018 r. wynagrodzenie zasadnicze podwyższa się o co najmniej 20%	
na dzień 1 lipca 2019 r. wynagrodzenie zasadnicze podwyższa się o co najmniej 20%	
na dzień 1 lipca 2020 r. wynagrodzenie zasadnicze podwyższa się o co najmniej 20%	
na dzień 1 lipca 2021 r. wynagrodzenie zasadnicze podwyższa się o co najmniej 20%	

Docelowa wysokość najniższego wynagrodzenia zasadniczego zostanie osiągnięta dopiero po upływie okresu przejściowego - do końca 2021 r. Od dnia 1 stycznia 2022 r. wynagrodzenie zasadnicze pracownika wykonującego zawód medyczny nie będzie mogło być niższe niż najniższe wynagrodzenie zasadnicze ustalone na dzień 31 grudnia 2021 r.

Jak obliczyć własne ustawowe najniższe wynagrodzenie zasadnicze:

- Pielęgniarka lub położna z tytułem magistra na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, ze specjalizacją: 4.095,00 zł minus otrzymywane wynagrodzenie zasadnicze
- Pielęgniarka albo położna, ze specjalizacją: 2.847,00 zł minus otrzymywane wynagrodzenie zasadnicze
- Pielęgniarka albo położna, bez specjalizacji: 2.496,00 zł minus otrzymywane wynagrodzenie zasadnicze

Jeżeli różnica jest wartością dodatnią, to co najmniej 10% wyliczonej wartości stanowi wzrost wynagrodzenia który już winien by wypłacony od 1 lipca 2017 r.

Przykład: Pielęgniarka i położna bez specjalizacji, która zarabia obecnie 2.000,00 zł brutto miesięcznie wynagrodzenia zasadniczego może liczyć na wzrost wynagrodzenia zasadniczego maksymalnie o 49,00 zł w 2017r.